

forskjellige Meninger, saa at der kunde tilvebringes et Resultat, der mulig kunde fyldestgjøre Alle. Men hvis nu Spørgsmaalet kun var at træffe Valget imellem disse to forskjelligte Meninger, saa maatte Udvalgets Majoritet, 6 mod 1, bestemt erklære sig for Østbanen, der, om den end vil kræve større Bekostninger, giver en større Udsigt til at kunne forrente sig bedre end Vestbanen, da den gaaer gennem frugtbare og forholdsvis tæt befolkede Egne, hvorhos den berører Kjøbstæderne, der altid give det største Bidrag til Banens Drift, og tillige ere de naturlige Tilknætningspunkter for de nærliggende Landdistrikter, da de ere Centrum for det hele Ræt af mindre Veie, medens disse ved det andet Terrain først skulde staves og kun kunde staves ved store Udgifter — fordi altsaa Banen paa dette Strøg vilde komme til at stifte mere Nytte, da der findes flere Personer og Varer at transportere, og fordi den ogsaa i finantseel Henseende vilde stille sig gunstigere med Hensyn til Forrentning, og dernæst fordi den i høi Grad understøttes af politiske og militære Hensyn, af politiske Hensyn, fordi der ved Afstanden mellem Sjælland, Derne og Hovedstaden formindskes, og af militære Hensyn, fordi den Nytte, som Landet i saa Henseende skal drage af Jernbanen, i høi Grad vøxer, naar denne udmunder i en Fæstning, der er Depot for alle de Fornødenheder, der skulle tilføres en Armee Syd paa, og som paa den anden Side er det Sted, hvortil ved en Retraite Materiellet, de Syge osv. skulle evaqueres, hvorimod Fæstningen i modsat Fald kan omgaaes og det couperede Terrain, der med Hensyn til Forsvaret støtter sig til Havet, som derfra kan faae Hjælp, og hvortil man kan trække sig tilbage, vilde være affaaret og kunne omgaaes, naar Jernbaneanlæg søgte længere ind i Landet. Jeg skal strax bemærke, at de militære Hensyn paa ingen Maade kunne opstilles som de enegtlige, og at de ikke kunne være gjælbende, naar de komme i Strid med kommercielle, industrielle eller politiske Hensyn, fordi Jernbaner og alle slige Foretagender ere Fredens Værk og skulle tjene til Fredens Diemed, men hvor de samstemme med, hvad der i andre Henseender maa anses for ønskeligt,

lægge de aabenbart et ikke ringe Lod i Vægtsskaalen. Hvis der altsaa kun var Valget imellem den af Folkethinget vedtagne Linie og Østlyst eller Kjøbstadbanen, vilde, som sagt, Udvalgets store Fleertal tilraade Thinget, at vedtage den sidstnævnte, og Stillingen vilde da være den, at der i saa Henseende maatte antages at være fuldkommen Samstemning tilstede imellem Regjeringen og Landstinget om en Linie, som i Folkethinget allerede kunde støtte sig til en meget stor Minoritet og saaledes have stor Udsigt til at trænge igjennem, men det er ganske vist ved enhver Art af Politik en vigtig Ting at mægle, thi al Politik berører væsentlig paa Overenskomst, navnlig hvor der ikke handles om store og uskrivelige Principer, hvorom der ikke kan accorderes, men meget mere om at forsone og udjævne modstridende Interesser. Det har altsaa været en Hovedopgave for Udvalget at undersøge, hvorvidt en Mægling kunde finde Sted imellem de tvende Systemer, der staae imod hinanden, og selv om man havde Bished for, at hvad man i og for sig ansaae for det Duffeligste og Correcteste, vilde efter en saadan Samstemning mellem Regjeringen og Landstinget, der allerede støttede sig paa en overordentlig stor Minoritet i Folkethinget, kunne trænge igjennem, vilde vi ikke deri have seet tilstrækkelig Grund til at opgive Forsøget paa at fyldestgjøre begge Parter indtil en vis Grad, thi hvor modstridende Anskuelser staae imod hinanden, er det jo umuligt at fyldestgjøre begge fuldstændigt, men kan man fyldestgjøre, hvad der for begge Parter er det Væsentlige, maa Erkendelsen af den gjensidige Berettigelse lede til en Stræben efter i Hovedsagen at tilfredsstille hinanden. Denne Opgave troer Udvalget nu i nærværende Sag at have løst, eller rettere sagt — thi Udvalget vil ikke tilegne sig nogen Fortjeneste af Sagen, som ikke tilkommer det. — Løsningen ligger i, hvad der under Forhandlingerne har udviklet sig af sig selv lidt efter lidt. Vi troe, at hvad der ligger Folkethingets Majoritet og dem, der her have taget Ordet for den af samme vedtagne Bane, paa Hjerte, er ikke Linien fra den slesvigske Grænse over Randbøl Heide til Tellinge, men Gudenaaelinien. Nu har jeg for